

Пише: Владимир Кршљанин
уторак, 29 новембар 2016 01:12

Проф. др Велко Влканов (1927-2016)

Само дан после великог Фидела, преселио се у вечност и Велко Влканов, можда данас највећи пријатељ Србије у братској православној Бугарској, настављач Георги Димитрова, „један од последњих идеалиста у политици“, како је јавио бугарски „Блиц“.

Велко Влканов је био познати бугарски политичар, социјалиста. Докторирао је правне науке у Лајпцигу, био професор универзитета, радио у Институту за државу и право Бугарске академије наука и био председник Бугарског комитета за људска права. Четири пута је биран за посланика у парламенту (последњи пут 1997-2001). На првим вишестраначким изборима за председника републике 1992. године, заузео је друго место (иза Жеље Желева), освојивши 2,5 милиона гласова. Да је тада победио, вероватно би историја Балкана изгледала другачије, а Бугарска данас не би била чланица НАТО. Био је председник Бугарског антифашистичког савеза и председник фондације „Георги Димитров“, аутор више књига. Пре само неколико дана, 19. новембра, изабран је и за почасног председника Међународне федерације бораца антифашистичког отпора, на њеном 19. конгресу у Прагу.

Последњих деценија, српска јавност је најчешће чула за Велка као за личност која је у свакој прилици осуђивала НАТО агресију и величала наш отпор, а пре свега смо га овде видели као оснивача и копредседника Међународног комитета за одбрану Слободана Милошевића (данас – Међународни комитет „Слободан Милошевић“, www.milosevic.co). Још пре него што је Милошевић био ухапшен, Велко је непогрешиво схватио историјску поенту и одлучио да се међународна подршка Слободану Милошевићу мора организовати на истим принципима као подршка Георги Димитрову, коме су нацисти организовали лажно суђење за паљевину Рајхстага коју су сами починили.

Пише: Владимир Кршљанин
уторак, 29 новембар 2016 01:12

По питању Слободана Милошевића, Велко се последњи пут огласио свој лета када је у дневном листу «Дума» написао и следеће:

„24. марта 2001. године, на првом заседању Европског мировног форума у Берлину, предложио сам да буде створен Међународни комитет за одбрану Слободана Милошевића. За само неколико минута, декларацију о стварању комитета потписало је око 40 истакнутих личности из Немачке, Русије, Украјине, Белорусије, Пољске, Чешке, Грчке. На предлог руских пријатеља имао сам част да будем изабран за председника новооснованог комитета. Неколико пута сам га посетио у затвору – једном у Београду и два пута у Хагу. И увек сам га затицао – морално узвишеног и са савршено несаломивим духом. Боље је од свих знао истину и био је дубоко убеђен да ће она на крају победити. Био је морални див, коме су судили морални патуљци.

Очигледно је да судије Хашког трибунала и нису биле судије, већ најамне убице. По наредби злих сила НАТО, они су убили човека, који није имао никакву кривицу. Цела екипа Хашког трибунала треба да се нађе пред обичним кривичним судом са оптужницом за убиство са предумишљајем.

Све пресуде незаконитог Хашког трибунала се морају укинути као незаконите. Савест света жели правду не само за Милошевића, него и за саму себе.“

Од 2001. били смо у непрекидном контакту. Красиле су га аскетска скромност, непоколебљиви морал и снага воље, бритки ум и перо. Био је искрени родољуб и интернационалиста, који је живот посветио борби за друштвену правду. Они који не

Пише: Владимир Кршљанин
уторак, 29 новембар 2016 01:12

знају како то изгледа са таквим човеком бити друг, што значи и саборац, нека замишљају. Нема ништа лепше. Онда будеш срећан и поносан што си човек.

Наш Велко се није бринуо само за Милошевића. До последњег дана се увек живо интересовао за српски народ и није губио наду да ће се помири у виду наш историјски хероизам, под западним утицајем нашла само привремено. Погађала га је судбина Милошевићеве породице, расуте по свету. Обраћао се нашим властима са молбом да се то исправи.

Већ више од годину знао сам, јер ми је сам признао, да броји последње дане. Срце ослабило, стентовима прошао «рок трајања», а године и укупно стање нису више хирургији давале шансу. Али није нимало клонуо духом. Како доликује великом човеку, револуционару, пратио је све догађаје, на њих активно реаговао и писао, све до последњег даха. Више од 30 ангажованих текстова у новинама у последњих годину дана.

Мислим да је велики Велко преминуо срећан или бар испуњен надом. Са страница листа „Дума“ обратио се 19. октобра својим сународницима апелом под насловом „Бугари! Гласајте сви до једног за генерала Радева!“. И генерал Радев је изабран, убедљиво, а Бугарска је добила прилику за поправни. Није 1992. изабрала Велка Влканова, али је 2016. изабрала Румена Радева!

Аутор је председник Покрета за Србију

In memoriam Велко Влканов - отишао дочекавши наследника

Пише: Владимир Кршљанин
уторак, 29 новембар 2016 01:12
